

Det ærede Medlem fra Højrup (Deutzer) holdt forleden en meget interessant Tale, interessant som altid, og en med Opmærksomhed paahørt Tale. Han kom der ind paa noget, som har Interesse for os alle, nemlig hans Omtale af Finanslovkommissionen og dens Arbejder. Det er allerede Aar og Dag, siden denne Finanslovkommission blev bebudet, og vi ønskede alle, at den maatte blive nedsat, og at der maatte komme noget godt ud af dens Arbejde. Nu har den arbejdet et godt halvt Aars Tid, og nu høre vi altsaa lidt om dette Arbejde. Men jeg maa ganske vist sige, at uagtet jeg til at begynde med blev meget glad ved de Oplysninger, vi fik, reduceredes denne Glæde ikke saa ganske lidt, inden det ærede Medlem blev færdig.

Det ærede Medlem begyndte med at oplyse, at Kommissionen havde gjort Indstillinger — noget, som vi ogsaa fra anden Side ere bleve bekendte med — til Ministeriet saa betids, at det kunde give sig Udslag paa det nu forelagte Finanslovsforslag. Det ærede Medlem oplyste endvidere, at foruden den halve Million til Landbruget, som Kommissionen ikke vilde tage Ansvaret for, hvad rimeligt er, havde de givet Indstillinger om noget saa forholdsvist betydeligt som Besparelsen af 761,800 Kr. Jeg maa sige, at jeg glædede mig, da jeg hørte dette Tal, skønt jeg ikke havde set synlige Følger deraf paa Finanslovsforslaget. Men jeg glædede mig alligevel. Det viste sig imidlertid desværre, maa jeg sige, at dette Tal var ikke det endelige. Det ærede Medlem har den udmærkede Skik, at han som Regel ser en Sag fra to Sider. Dette var den ene Side, det var Løftesiden, om jeg saa maa sige, den anden Side var det virkelige Resultat, og den saa ikke rigtig godt ud. Af disse 761,800 Kr. viste det sig nemlig, at der foreløbig ikke var taget Hensyn til 614,900 Kr., altsaa langt den overvejende Del af Beløbet. Tilbage blev der da 146,900 Kr. Men ved de Oplysninger, man yderligere modtog, viste det sig, at 26,700 Kr. kunde vi ikke faa bort, og derved gik vi ned til ca. 120,000 Kr. Men af disse 120,000 Kr. var der 32,000 Kr. godt og vel, som ikke vare virkelige Besparelser. Derved kom vi saa ned til noget saa lidt som 87,000 Kr. Det var den anden Side af Medaillen, og jeg maa sige, at den ikke saa mig videre lystelig ud. Dersom det skal være Maalestok for, hvad Finanslovkommissionen vil kunne udrette, siger jeg, at saa maatte den vist hellere have ladet være at arbejde.

Men jeg vil sige, at dette Resultat snarere er et Udslag af, hvad det ærede Medlem ogsaa lagde saa stærk Vægt paa, den overordentlig store Vanskelighed, der er forbunden med at komme til Besparelser paa Finansloven. Vi have alle Erfaring om, at hvad der først er kommet ind paa Finansloven, er det overmaade svært at faa ud igen. Det er vistnok det Skær, som Kommissionen og dens højtærede Formand er stødt paa og er stødt paa i højere Grad selvfølgelig nu, fordi de have haft saa ringe Tid til Forarbejder. Jeg lægger altsaa ingenlunde Kommissionen dette Resultat til Last, men jeg anfører det kun, fordi det er et Vidnesbyrd om, hvor besværligt denne Kommissions Arbejde i Virkeligheden er, og at vi helst bør stille vore Forventninger ret beskedent an for ikke at blive overraskede, naar vi i sin Tid møde et forholdsvist ringe Resultat af dens Arbejde.

Jeg vil imidlertid tillade mig at pege paa et Par Omraader, hvor den højtærede Kommission kunde indlægge sig Ære ved at opnaa Resultater. Jeg antager, at Kommissionen ligesom alle andre Kommissioner og ligesom vi alle gerne vil se et Resultat og et godt Resultat af sit Arbejde. Jeg maa maaske gøre en Undskyldning for, at jeg her kommer til at tale om Yderpunkter. Det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) var langt ude og talte om en Elefant, jeg maa da maaske have Lov til at tale om en Dyreklasse, som er noget mere almindelig her til Lands, nemlig Grisene. Det er jo ikke mange Dage siden, vi saa i Bladene, at vor hæderværdige Højesteret havde aflivet en lille Gris. Det var en Gris af jydsk Landrace; den stammede vistnokovre fra Levring. Jeg ved ikke, om det var Grunden til, at den blev opdaget og maatte undgælde med Livet, men en Ting er sikkert: at det var, fordi den var overmaade naiv. Hele denne Dyreklasse, jeg her sigter til, trives bedst i Mørke, og den har indrettet hele sin Færd paa at færdes saa skjult, at man ikke ser den. Mestergrisen fra Levring færdedes for meget i Dagens Lys, derfor fik man Øje paa den. Den var desuden meget ugenert. Den havde forsøgt at bore sig ind paa et Omraade, hvor man havde endnu mindre Sympati for dens Gerning, end man ellers vilde have haft — ja, Sympati kan der naturligvis ikke være Tale om, men lad mig sige: endnu mere Antipati imod den. Den blev kun opdaget, fordi den gik for aabenlyst frem.